

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

2009. március

3. szám

Új sorozat: XX. évf.

Alapítási év: 1921

Így nézett ki a Hargita tábor 1991. tavaszán. Ezen a területen ma, 18 év elteltével, sokféle létesítmény található. Azok, akik az építkezésekben dolgoztak, v. a tábor működtetésében szolgáltak, az idei őszön ugyanitt találkoznak majd. Az erről szóló hirdetés a záróoldalon olvasható. Fotók: Borzási Gyula

FIGYELEM!

A Szövetség E-baptifon száma:
0735 500 007

A Hargita táboré:
0735 500 008

A Szeretet-szerkesztőségé:
0735 500 009

A szerkesztőség új e-mail címe:
szeretetlap@gmail.com

AJÁNLÓ – Olvasóink szíves figyelmébe ajánljuk a Szeretet friss lapszámát.

- Alapszabályzatunkról az elnök testvér tájékoztat: „Sokféleségünk és emberi gyarlóságaink miatt szükség van az Alapszabályzatra. Azonban az, aki a szeretet törvényére hallgat, helyesebben cselekszik, mint az, aki folyton a szabályokat lengeti.”
- A szalárdi öregotthon újdonságairól a kuratórium két tagja nyilatkozik: „Ha nem jött volna létre a vásárlás az októberi hónap folyamán, elvesztettük volna a 2009-es állami támogatást, sőt a további lépéseket sem tudtuk volna megtenni.”
- A márciusi lap kulcs-szavai: „tavasz” és „változás”, ezekhez kapcsolódik a 3. oldal üzenete: „A természet és a gazdaság változásait látva, az a kérdés foglalkoztat, hogy vajon könnyen megy az embernek a változás? Nem, roppant nehezen!”
- A változást hangsúlyozza a 9. oldal anyaga is: „Három görög szóban foglalható össze az, amit az igehirdetésről és igehirdetőről, mint a változás eszközeiről mondani szeretnék. Ez a három szó a logosz, az ethosz és a pátoosz.”

Korond – „Az imaházból kifele jövet döbrentünk rá, hogy milyen gyönyörű a kilátás a falura és a távoli fenyvesekre. Majd ahogy távolodtunk az épülettől, visszafordulva ismét megállapítottuk, hogy mennyire szép ez az Isten háza.”
(Tudósítás a 4. oldalon)

A korondi imaház megnyitó ünnepsége. Fotók: Borzási Gyula

Az ünnepségen kalácsot vivő asszonyok.

Tavaszi zsoltár

Valaki rálehelte a hegyek hó-süvegére
s az óriások felujjongtak: végre!

Valaki rálépett a folyók jegére,
s mikor százezer folyón megroppant a jég,
a vizek felharsantak: végre!

Valaki elindította délről a darvakat,
fecskéket, gólyákat, kakukkokat,
hogy idejében érkezzenek az ünnepre.

Valaki pacsirtákat nyilazott a magasokba,
s azóta csivogva csörgedez, csurran a csupa-likas égből,
csivogva csörgedez, csurran a csuda-kék muzsika.

Valaki fehérbe, pirosba, sárgába öltöztette a fákat.
Valaki felcicomázta a túskebokrokat is,
hogy évenként egyszer ők is szépek legyenek.

Valakinek gondja van, hogy zöldüljenek a vetések,
legyen csalán és gyöngyvirág, mézfű és bürök,
és mindenek öltözzenek ünneplőbe.

Valaki kis vadakat járat az erdőkben,
nyuszikat rejteget, őzeket riasztgat,
rókákat ravaszkodtat, mókusokat mókáztat,
farkast és futrinkát futtat, méheket rajoztat.

Valaki simogatja a fűzfák sárgán szűzlő haját,
mint én a két-napos libuk hátát,
s mint Kanadába induló paraszt cserepes tenyere
csecsemője harmatos kacsóját az állomáson.

Valaki tavaszt, változást patakoztat a világra:
sziklából, földből, állatokból
hangokat, színeket, szirmokat, változást csíhol ki Valaki.

Csak belőled nem bír ünnepet csíholni, Ember!

A fecskéket felhozta hozzánk: és kitavaszkodott;
ha téged felvinne északra: megsűrűsödne a hóhullás;
ha levinne délre: befagyna a tenger, Ember!
Ha fölnyilazna pacsirtaként az égre:
örök feketeség borulna a világra...
Nem mondom: bőröd bizsereg neked is,
cigánnyal húzatsz, örülsz a szeretődnek,
arcizmaid mosolygósdit játszanak,
– de agyvelőd tekervényeiben borzalmak tanyáznak:
fekete kőszakadékokban fekete haramiák.

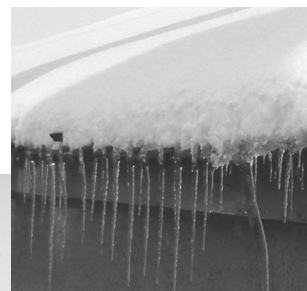
Emlékezés

a hajdani *Tavaszi zsoltárra*

Szinte most is hallom, lassú tempóban
és basszus regiszterben indította a
verset: „*Valaki... rálehelte... a hegyek... hó-
süvegére*”, majd a kezdő V-hang a
második sor végén még mélyebbre szállt,
és a „*végre!*” már olyan súlyos volt, hogy
érezni véltük: micsoda erők kelleneek
ahhoz, hogy „*roppanjon a jég*”.
Tavaszi zsoltár – a drága emlékezetű
Dénes Ferenc lelkipásztor tette közismerté

ezt a verset. Van annak talán már negyven
éve is. Nem tudtuk mi azt sem, hogy Mécs
László írta, sokan magát Dénes bácsit gon-
doltuk szerzőnek, merthogy ő is versel-
getett. Az atyafiak, akiknek volt akkor
magnetofon készüléke, úgy másolták a
mágneses szalagokat és adogatták egy-
másnak gyülekezeti körben.
Áhítattal hallgattuk az előadót. És meg-
lepődve is, merthogy a *csupa likas égből
csupa kék muzsika csörgedez... és csurran.*
Aztán meg mosolyova, hogy a *fűzfák haját*
úgy lehet simogatni, mint a *Kanadába*

*induló paraszt cserepes tenyere csecsemője
harmatos kacsóját az állomáson.* Ellenben
a vádoló sor, a „*csak belőled nem bír ün-
nepet csíholni*” szinte fájt, akárcsak a „*Te
volnál*” és a „*te vagy*” ellentétpárok – az
ismétlődő „*Ember*” itt is mély nyomatékot
kapott, mint a kezdő „*Valaki*”.
Próbálom felidézni, vajon az utolsó strófa,
a nehéz súlyok alól, hozott feloldódást?
Talán. Mert „*az Isten boldog békessége*”
már szelíden szól. És ma is jön, hogy rá-
feleljem: igen, tavaszodni akarok, az Ő
akarata szerint. (Sz.L.)

Fotók: Sz.

Pedig a többi csak játékszer:
felhúzta Valaki a fákat, folyókat, férgeket,
naprendszereket, üstökösöket:
pontosan járnak és lejárnak egyszer...
„És látá az Isten, hogy jó...”
Csak rólad mondotta a rettentő ígéket:
„Megbáná, hogy embert teremtett a földön...”

Mert te volnál az Isten dicsősége:
– és te vagy az Isten golgotai gyalázata, Ember!
Te volnál az Isten gyönyörűsége:
– és te vagy az Isten hétfájdalma, Ember!

Te volnál az Isten atyai szelídsége:
– és te vagy az Isten hetedíziglieni haragja,
hiába állította fel a villámhárítót a Golgotán, Ember!
Te voltál a teremtés koronája:
– és te vagy a teremtés csődjé, Ember!

Te vagy az Isten állandó nyugtalansága,
te vagy az Isten boldogtalansága,
tavaszodj végre akarata szerint, Ember,
és légy az Isten boldog békessége. Ámen.

Tavas: a változás csodája

Márciust áthatja a tavaszvárás. A cikk írásának idején már enyhülni látszik az idő, egyre többet süt a nap. Itt Biharban eddig nem szenvedtünk sokat ezen a télen, talán három nagyon hideg hetünk volt. Mégis ott van a várakozás-vágyakozás, hogy a fagyos, szürke napok után jöjjenek a fényesebbek, melegebbek.

A jó hír az, hogy Isten megtartja ígéretét, az évszakok váltják egymást, tél után tavasz jön, s vele az új élet. A kertben dolgozva figyeltem fel a tavasz csodájára. Egyik ősszel elültettünk néhány pár centis gyökeret, és egy kétaraszos szőlőtövet. Első ránézésre nem sokat adtam az egészre. Aztán jöttek az őszi esők, majd a hideg tél. De eljött a tavasz és a gyökerek bokrokká nőttek, a szőlőtő is egyre nőtt, s pár év után már szép fürtöket hozott. Kész csoda az, ahogy egy-egy élettelennek tűnő gyökér tavasszal kihajt. Mi emberek nem tudunk ilyet létrehozni, ami önmagát ismétli (még a hibrid – manipulált – vetőmagjaink is magántermők lesznek néhány éven belül).

Az idén nemcsak a természet hozott telet, amikor az élet lefagy, megáll. Az ősszel már megfagyott némelyekben a lélek, amikor a pénzüket kezdték elveszíteni a tőzsdén. Eleinte azt hittük, ez csupán valami külföldi bohócság, de sajnos tévedtünk. A befektetési alapokkal és bankokkal együtt külföldön élő hittestvéreink millió veszítették el a magán nyugdíjuk java részét. Külföldön dolgozó honfitársaink is mind többen váltak munkanélküliekké. S aztán idehaza: házaink egyre kevesebbet értek, egyre nehezebb banki hitelhez jutni, gazdaságunk egyre kevesebb (külföldi) megrendelést kap, s mind több embert küldenek kényszer szabadságra.

A természetnek egy óriási változása a tavasz érkezése, amikor a fagy bilincsei megoldódnak és a meleg fuvallatra új életek indulnak. Most az emberek felé is mind gyakrabban hangzik el az a szokatlan üzenet – az előbb említett okok folytán –, hogy tetszik, nem

tetszik, de nagy változások lesznek. Fegyelmezettebben költekezzünk! Takarékoskodjunk! – mondják a társadalom-kutatók. Életvitelünk – a munkához és a fogyasztáshoz való hozzáállásunk – kiigazításra szorul. Sőt újszerű megoldásokat kell keresni, már nem csak a „bajban lévő” ország szintjén, hanem globális méretekben.

A természet és a gazdaság változásait látva, az a kérdés foglalkoztat, hogy vajon könnyen megy az embernek a változás? Nem, roppant nehezen! Úgy vélem, hogy a legtöbbünknek eszébe sem jut (legfeljebb: változzon a másik ember, vagy a „vezetőség”, meg a „kormány”). Persze sokan vannak, akik szeretnének jobbak lenni. Úgy tapasztaltam, hogy minden jóindulatunk ellenére az eredmény körülbelül annyi, mintha az udvarunkon tüzet rakva akar-nánk tovaűzni a telet és siettetni a tavaszt.

Pál apostol a római gyülekezet tagjait figyelmeztette: „és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával” (Róm 12:2). Igazodom-e a világhoz? Igen – anélkül, hogy észrevenném, mert ehhez minden feltétel adott. Az iskolában ugyanazt tanulom. Munkámat kollegámhoz hasonlóan végzem. Este a rádióból-tévéből ugyanazok a hírek és reklámok bombáznak.

Mit céloz meg (többek között) az értelem? Gondolkodást, elemzést, helyes kérdések feltevését. Ezek nagyon nehezek. Csendre inteni magamat, rendet rakni a szívemben, hogy a Biblia ígéin – Isten dolgain – gondolkodjam. Aztán elemezni. A régiek azt mondták erre, hogy „vizsgálni”. Olyanfajta alázattal, mint a zsoltárosé volt: „Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Nézd meg, nem járok-e téves úton”. Igen, mert én nem látom, azazhogy önzésem, büszkeségem – egyszóval kívánságaim – szemüvegén át útjaimat csakis jónak látom. Helyes kérdéseket feltenni – az Úr Jézus tanít helyesen kérdezni, például ilyenképpen: Miért nézed a szálkát atyádfia szemében? Miért nem veszed előbb ki a gerendát a saját magadéból?

Fotó: Sz.

A változás nem öncélú. Tavasz azért jön, hogy legyen szántásra, magvetésre alkalmas idő. S aztán kövesse az érlelő nyár, majd a gyümölcsöt hozó ősz. Az életért – a táplálékért, az eleségért – kellenek a „kellemes és kellemetlen” időszakok. Én magamnak sem azért kell változnom, hogy különb ember legyek atyámfianál. Pál a Róma 12-ben tovább arról ír, hogy sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai. És a nekünk adatott kegyelem szerint különböző ajándékaink vannak, eszerint szolgálunk is.

A tavasz a változás csodája. Hogy Krisztusban új teremtés vagyok, ez legalább ilyen csoda. Egymásnak tagja lenni, közösséget – gyülekezetet – formálni, ez életem újfajta valósága. És a Lélektől kapott ajándékaimmal szolgálni – kötelesség, de kiváltság is. Szeretnék ennek még inkább eleget tenni. Tudom, hogy a „nem igazodni a világhoz” és „értelmem megújulása” kéz a kézben jár, hogy megítélhessem, „mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes”. Kedves testvérem! Kívánom, életemben is legyen valóság a változás csodája!

Albert István Zsolt lp., Bihar

Imaházavató istentisztelet Korondon

A korondi baptista misszió 30 éves múltja tekint vissza. Akkor kezdődött, amikor még székely magyar ember nem igen gondolt arra, hogy cigány nemzetiségű felebarátjának is beszéljen Isten szeretetéről. És mégis voltak bátor és engedelmes testvérek előbb Szentegyházáról, majd Székelyudvarhelyről, akik megértették Isten különleges irányú küldetését, és eljöttek Korondra.

A gyülekezet indulása

Az Úr azonban már itt is munkálkodott, és készítette a szívek talaját. 1974-ben Gábor Ruppi Biblia olvasás közben ráeszmélt bűneire, amelyektől szabadulni akart, de mégsem tudott. Azután évekig kínozták még szenvedélyei és kettős életet élt. Isten látta gyötrődéseit és 1979-ben egy szentegyházi embert, Sinka Zoltánt küldte hozzá, aki beszélt neki Jézus Krisztusról. Elfogadta Megváltójának, aki meg is szabadította megkötöttségeitől. Ezután úgy gondolta, hogy eladja házát és családjával Szentegyházára költözik, mert ott volt gyülekezet. Isten azonban azt mondta neki: „Nem azért gyűjtottam világosságot benned, hogy innen elköltözz, hanem hogy itt fénykedj”. Így hát Korondon maradt és 1980-ban bemerítkezett Both József lp. által. A következő években pedig még mások is követték.

A korondi új imaházban a megnyitó istentisztelet résztvevői.

1990-től egy átalakított helyiségben tartották rendszeres összejöveteleiket, ahol Isten különös áldásokban részesítette őket. 2008 augusztusában ásták meg az új imaház alapját és karácsony előtt rakták meg a kéményt. Moldován Károly kőművesmester (aki még nem hívő ember) szavainak mindnyájan örültünk: „Kőműves voltam egész életemben, de imaházat még nem építettem, és mivel ti ilyen áldozatot hoztok, én is olcsóbban fogom a munkabért számolni, hogy Isten áldásaiban részesüljek”!

Jelenleg 21 tagja van a közösségnek, de van még szinte ugyanennyi korondi, aki magyarországi gyülekezetekben keresz-
telkedett meg.

Gábor Rupi

Az imaházmegnyitó

Január 18-án tartottuk meg az imaházmegnyitó istentiszteletet. Köszöntő szavaiban Boros Róbert lp.

azt mondta: „Most azért lehetünk itt, mert akkor volt egy elindulás. Ma azért kellett egy új, tágasabb imaház, mert az elindulás után volt folytatás. Hisszük, hogy lesz továbbfolytatás is, mert a gyülekezet Ura, a mi Megváltónk él, és szereti a roma embereket.” A korondi új imaház, a régi jeruzsálemi templomhoz hasonlóan magaslaton áll. Szó szerint éltük át a zsoltáros szavait, amelyeket a gyülekezet lelkipásztora kezdéskor az udvaron olvasott fel: „Örvendezek, mikor mondják nekem: menjünk el az Úr házába! ... Ahova feljárnak a nemzetségek, az Úrnak nemzetségei, ...az Úr nevének tiszteletére.”

Gábor Rupi gyülekezetvezető testvér imádsága és a szalagvágás után az ünneplő sereg bevonulhatott a szép imaterembe, miközben az összevont fúvósor felemelően zenélt. Ezután a gyülekezet magyar és cigány nyelvű énekekkel dicsérte Istent. A székelyudvarhelyi gyülekezet énekkarával együtt énekeltük lelkünkben mi is az „Ó mily szép az Úrnak hajléka” című éneket. Az imaáhitatot Gedő Árpád és Erdő Endre testvérek vezették. Többen hálát adtak az új épületért, mások pedig már azért könyörögtek, hogy Isten adjon sok megtérő embert, hogy hamarosan szükségnek bizonyuljon az imaterem.

A gyülekezet történelmének ismertetése után Molnár Károly, aki éveken át

Nagyvárad-Rogériusz

Bemerítési ünnepélyt tartottunk január 25-én Nagyváradon a rogériuszi gyülekezetben.

Három fehér ruhás vallotta Megváltójának Jézus Krisztust és követték az Ő példáját a víz hullámaiban. Igét hirdetett az ApCsel 16:25-31 alapján és a bemerítést végezte Simon József helyi lelkipásztor.

Az Úr áldja meg az új tagokat!

A képen láthatók balról jobbra:

Szabó László lp., Popa Ilona, Antal Olga, Antal Emil, Simon József lp.

Szilágyi Anita

rendszeresen látogatta másokkal együtt Székelyudvarhelyről a korondiakat, Gedő András Szentegyházáról, Gábor József Korondról és Boros Róbert testvérek mondtak hálaadó és felajánló imát az új épületért és a közösség tagjaiért.

Katona Mihály, a község polgármestere személyesen adta át jókívánságait a gyülekezetnek. Majd Bödő Zoltán lp. testvér a Keresztyén Cigánymisszió erdélyi vezetője köszöntötte a testvériséget. Id. Veress Ernő ny.lp. testvér arra figyelmeztetett minket, hogy ebben az imaházban az istentiszteleteken ne aludjon se testileg, se lelkileg soha senki. István József testvér pedig a székelyudvarhelyi gyülekezet nevében szólt.

Figyelmes asszonyok.

Végül az igehirdetést hallgattuk meg, amelynek alapgondolata a Jel 3,7-8-ból volt: „*íme nyitott ajtót adtam eléd*”. Ahogyan ma megnyíltak ennek az imaháznak az ajtajai, úgy nyitotta meg

Isten az üdvösség kapuit is minden nép számára. De az Úr az imádság és az igeolvasás számára is ajtót nyit mindazok részére, akik ebbe az imaterembe lépnek – mondotta Borzási Gyula lp. testvér.

Figyelmes férfiak. Fotók: Borzási Gyula

Mennyire szép ez az Isten háza!

Az imaházból kifelé jövet döbrentünk rá többen is, hogy milyen gyönyörű a kilátás a falura és a távoli fenyvesekre. Majd ahogyan léptekben távolodtunk az épülettől, visszafordulva ismét megállapítottuk, hogy mennyire szép ez az Isten háza.

Öröm és hála volt bennünk, mert Isten egy újabb csodában részesített.

Legyen Övé a dicsőség!

Boros Róbert lp., Székelyudvarhely

Adminisztratív, szervezeti és szerkezeti kérdésekben nyújt eligazítást

Beszélgetés Gergely István szövetségi elnökkel az új Alapszabályzatról.

1) „Hála Istennek, hogy idáig eljutotunk” – fogalmazott az Alapszabály bemutatójának a végén az elnök testvér (Szilágyiperecsen, '08.dec.6.). Miért késett majdnem két évtizedet? Mennyi ideig készült és kikkel?

– **Gergely István** lp. és szöv. elnök: A késés nem az Egyház vezetőségét terheli. Nem lehetett új Alapszabályzatot megfogalmazni, amíg meg nem született az új Vallásügyi Törvény. A rendszerváltás után a Protestáns és Evangéliumi Egyházak többször sürgették a törvény megalkotását, ennek ellenére csak 2006. decemberében jelent meg a 489-es törvény, amely a vallási és lelkiismereti szabadságot szabályozza országunkban. A törvény 2007. januárjában emelkedett jogerőre, miután közzétették a Hivatalos Közlönyben. Az új törvény előírta, hogy a vallásfelekezetek kötelesek saját alapszabályzataikat egy éven belül elkészíteni.

A baptista Alapszabályzat rekordidő alatt készült el. Az Unió tanácsa gyorsított eljárással alkotta meg a jelenlegi Alapszabályzatot úgy, hogy mire sor került a Román Baptista Unió tavaszi közgyűlésére, az alapszabályzat kész volt. Ezt az Unió 34. Kongresszusa jóváhagyta 2007. május 18-án Kolozsvárott. A munkából oroszánrészt vállalt Talos Vasile lelkipásztor-jogász testvérünk, a tanács tagjai az általa megfogalmazott szövegen dolgoztak. Sok kérdésben sokféle vélemény elhangzott, ennek ellenére viszonylag rövid idő alatt sikerült véglegesíteni a cikkelyeket. Szövetségünk képviselői is kifejtették véleményüket az Unió tanácsában, elmondhatom, hogy pozitív és építő módon járultak hozzá az Alapszabályzat megalkotásához.

A pontos és jó munkát az is bizonyítja, hogy kisebb módosításokkal, Alapszabályzatunk (az országban másodikként), a kormány jóváhagyását is elnyerte, 2008. január 16-án.

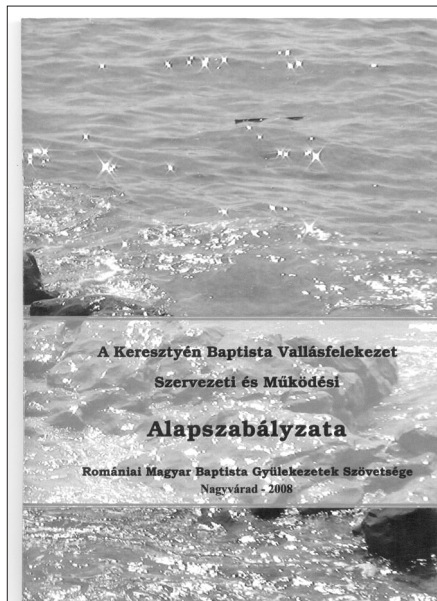
2) Vajon mennyivel fog bővülni-újulni a kolozsvári munkakongresszusig?

– Tavaly decemberben a munkakongresszust azért hívtuk egybe, hogy közösségünk ismerkedjen az új Alap-

szabályzattal. Mivel új elemeket is tartalmaz, jónak láttuk, hogy alkalmat adjunk a cikkelyek megbeszélésére. A testvériség nagy érdeklődéssel fogadta az új alapszabályzatot, sajnos a kérdések tisztázására nem volt elég idő.

Pontosításként azt kell itt elmondanom, maga az Alapszabályzat nem fog sem bővülni, sem újulni miután az Unió kongresszusa és az ország kormánya elfogadta. Ezek után bármilyen változtatáshoz kongresszusi határozat kell.

Azonban az új Alapszabályzat lehetőséget ad mind a Szövetségnek, mind a gyülekezeteknek belső szabályzat elkészítésére. Jelenleg a Szövetség belső szabályzatának elkészítésén dolgozik az alkotmányozó bizottság, reményeink szerint ezt terjeszthetjük majd a kolozs-

vári kongresszus elé. A Szövetség belső szabályzata, a gyülekezetek autonómiájának tiszteletben tartásával igyekszik segíteni az Alapszabályzat cikkelyeinek értelmezésében és alkalmazásában. A Szövetségünkhöz tartozó gyülekezetekben, ügyrendi kérdésekben, az egységes eljárást kívánja elősegíteni.

3) Az 1950-eshez képest mi az, ami nagyon fontos változás, vagy újdonság?

– Számos kérdésben hozott változást az új Alapszabályzat. Idő és hely szűke miatt csak néhányat fogok megemlíteni. Részletesebben tárgyalja a tagok és hozzátartozók jogait és felelősségeit.

Törvényes keretet biztosít a házi és szabadtéri istentiszteleteknek. Tisztázza a gyülekezeti fegyelem alkalmazásánál felmerülő kérdéseket. A gyülekezet szervezésének és vezetésének kérdésében is vannak újítások. Meghatározza a szavazásra jogosultak státusát, illetve új arányokban határozza meg az érvényes szavazáshoz szükséges többséget. Bővíti a leánygyülekezetek jogköreit stb.

A legnagyobb változás talán a gyülekezet szolgálattevőivel kapcsolatos kérdéseknél ismerhető fel. Az új vallásügyi törvény megköveteli, hogy csak azok végezzenek kultikus aktusokat, akik arra az egyháztól hivatalos felhatalmazást kaptak. Ebből kifolyólag az avatások, és az avatásokkal járó jogok és felelősségek újraértelmezésére volt szükség.

Tudom, hogy a felsorolt mondatokat magyarázni kellene, azonban tudatosan nem teszem. Egyfelől azért, mert a magyarázat igen sok helyet foglalna el, másfelől ösztönözni szeretném az olvasókat, hogy járjanak utána a dolgoknak, ha már van Alapszabályzatunk ismerkedjünk meg vele és alkalmazzák. Még mindig kapható a Szövetségnél, az ára olyan olcsó (5 Ron), hogy szóra se érdemes. Azt hiszem a közel jövőben (a legközelebbi munkakongresszuson) is fogunk még alapszabályzati kérdésekkel foglalkozni, van tehát remény arra, hogy egyre világosabbak és érthetőbbek legyenek az újítások.

4) Perecsenben, mi küldöttetek, kissé olyanok voltunk, mint a gyerek, akinek szülei ajándékot visznek a vásárból, de az nem tud örülni annak amit kap. Nemde valamiféle tökéletes szabálytárt vártunk?

– Személy szerint nem lepődtem meg a sok kérdésen, csak azt sajnálom, hogy nem volt elég időnk azok megbeszélésére.

Közösségünknek hosszú ideje nem volt módjában alapszabályzati kérdésekkel foglalkozni, és most, amikor erre sor került, úgy látszik, sokan szerettek volna véleményt nyilvánítani. A törvénykönyv alkotói a tökéletesség igénye nélkül engedték nyomda alá az

A kémeri imaház építésére meghirdetett országos gyűjtés eredménye

Szeretnénk közölni mindazon gyülekezetek névsorát, akik segítették a kémeri gyülekezetet új imaházuk építésében. Egy ilyen gazdasági helyzetben nem könnyű az építkezés, azonban hálásak vagyunk a gyülekezetekért és magán-személyekért, akik örömmel és igazi testvéri készséggel adakoztak erre a célra.

Kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje ebben az évben a kémeri testvériséget. Az adakozóknak megköszönjük a támogatást, Isten áldja és jutalmazza meg tesvéreinket gazdagon.

Minden az Övé és nekünk is ki tudja rendelni a szükségeseket ebben az évben, csak bízunk Öbenne.

Testvéri szeretettel: **Kovács Gyula** lp.

Sepsiszentgyörgy 700 lej, Szatmár – 2000, Fenes – 450, Tárkány – 200, Szentjános – 1000, Szalonta – 250, Homoródszentmárton – 150, Szentimre – 200, Sarvaság – 1000, Nagybánya – 2100, Koltó – 500, Kolozsvár – 860, Újös – 200, Beszterce – 200, Kőszegremete – 112, Jánosfalva – 100, Négerfalva – 60, Szalárd – 1000, Bihar – 1200, Gyergyó – 300, Belényes – 500, Margitta – 500, Nyárádmagyarós – 80, Somlyó – 700, Erked – 1000, Szamosújvár – 250, Érszőlős – 500, Arad 1 – 400, Balla – 2000, Goroszló – 600, Panit – 300, Diósd – 300, Szentjób – 300, Sámson – 1000. Nagyvárad 1. sz., gyűl. – 5300, Ipp – 5000, Bályok – 3500, Zilah – 2500, Perecsen – 2500, Lecsmer – 2000, Bagos – 1500, Nagyfalu – 1150 (és 70 eu), Ilosva – 500, Gyergyószentmiklós – 350, Kövesd – 55, Hadadnásd – 1100, Szilágyszentkirály – 1000 lej.

Balatonszemes – 1 millió Ft., Chicago – 5000 usa dollár, Észak-Amerikai Bapt. Szöv. – 4000 usd, New York – 2500 usd, Torontó – 1600 kanadai dollár.

Hibaigazítás

A kedves olvasók elnézését kérjük, mert a *Hozsánna ifjúsági kórus* karácsonyi lemezének ára hibásan jelent meg a decemberi lapszámban: a CD nem 15, hanem **20 lejbe** kerül. (Mike József)

A januári lap *Akik hazamentek* rovatában az **özv. Medgyesi Jenőné** elköltöztetéséről szól tudósítás első sora helyesen: „született Csetnek Juliánna”. A család szíves elnézését kérjük. (V.E.)

A Nőszövetség őszi rendezvényein, az alternatív gyógymód témában nem Kovács Ildikó magyarországi elnök, hanem **Dr. Kovács Éva** orvos tart előadást (*februári lapszám 3. oldalán*). Az elírásért az illetékesek szíves elnézését kérjük. (V.G.)

Címváltozás:

Kelemen Szabolcs, végzett teológus, Marosvásárhely, új mobilszám: 0754-080046 (Orange) új e-mailcím: kszabi7@gmail.com

Gyémántmenyegző Szekeresen

60. házassági évfordulóját ünnepelte **Keresztes Bálint** és felesége, **Ágnes** testvérnő 2008. október 25-én népes családjában.

Testvérünk 1921-ben született, és mielőtt meg-nősült már megjárta a 2. világháborút és az oroszországi fogságot. 1948-ban fogadtak egymásnak örök hűséget. Házasságukat az Úr négy gyermekkel, 11 unokával és 13 dédunokával áldotta meg. Az Ézs 46:3-4 versekkel buzdította az ünneplőket a lelkipásztor, hogy az Úr betartja ígéretét és továbbra is gondjukat viseli, hiszen „születésüktől vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.” Isten gazdag áldását kívánjuk továbbra is az életükre. **Balog Ferenc** lp., *Hadad*

Alapszabályzatot. Ha valaki tökéletes törvénygyűjteményt várt volna, attól félek, annak csalódást okoztunk. Itt a földön a Biblián kívül nincs tökéletes könyv, az Alapszabályzatunk sem az.

Két dolgot azonban nem szabad elfelejteni: bár demokráciában élünk, nem hagyhattuk figyelmen kívül az új vallásügyi törvény előírásait, ugyanakkor ezt az alapszabályzatot, akárcsak a többi olyan emberek írták, akik nem mentesek az emberi gyarlóságtól és gyengeségtől.

Azt is tudnunk kell, hogy egy alapszabályzatban nem lehet részletbenően közösségi életünk minden területét lefedni. Lesznek kérdések, ahol a Belső Szabályzat cikkelyei segítenek majd, de az sem válaszolhat minden feltehető kérdésre.

5) Hogyan élhetünk majd helyesen az Alapszabályzattal?

– Sokféleségünk és emberi gyarlóságaink miatt szükség van az Alapszabályzatra. Azonban az, aki a szeretet törvényére hallgat, helyesebben cselekszik, mint az, aki folyton a szabályokat lengeti. Igazából az Alapszabályzat az állam törvényeihez való viszonyulásunkat szabályozza, illetve védelmet biztosít rosszindulatú támadások esetében. Adminisztratív, szervezeti és szerkezeti kérdésekben nyújt eligazítást. A közösség lelki életének légkörét nem tudja befolyásolni.

Maga az alapszabályzat és a belső szabályzat nem fog ébredést vagy lelki fejlődést eredményezni. Ezek Isten ajándékai, ha megtérő és hívő szívvel közeledünk Hozzá. Ha a cikkelyektől

várjuk, hogy rendet teremtsenek közöttünk, abból bonyodalmak lesznek. Ha Lélek szerint élünk, egyre kevesebbet fogjuk használni az Alapszabályzat betűit, mert Isten az Ő Igéje által megtanít helyesen járni minden helyzetben.

Így ezekről beszélve az akvárium képe jelenik meg előttem. A halacska számára nem a fém és az üvegváz a legfontosabb, amelyből az akvárium készült, hanem a víz. Azonban ha nincs az a keret, amely összetartja a vizet, a halacska életben maradása kérdésessé válik. Valahogy így vagyunk az Alapszabályzattal. Ez csak a váz, amely nekünk, baptista hívőknek olyan keretet biztosít, amelyen belül hitelvi és jogi szempontból is biztonságban élhetjük vallásos életünket. (Kérdezett: **Sz. L.**)

„Ízelítő a Hargita Keresztyén Központból”

Miss Margaret J. Robinsonnak, a Mission to Europe igazgatójának levele

„Szeretnél egy életre szóló kihívást?”

A Mission to Europe 2007 szeptemberében rendezett évi konferenciáján hangzott el a fenti kérdés a küldöttek és az imapartnerek felé.

A misszió igazgatója így folytatta: „Jogosan tölthet el a kíváncsiság, hogy vajon milyen lehet a Hargita Keresztyén Központ? Ez akkor még inkább igaz, ha már 31 éve hűségesen támogatod imában a kelet európai és a romániai missziót, és részt veszel a konferenciákon. Most megadatik az a lehetőség, hogy meglátogasd a tábor, és csatlakozz egy hétre a tábor programjához, amely különböző és sokszínű tevékenységből áll. Így megláthatod, hogy mennyire élvezik a gyerekek és a fiatalok vakációjukat a gyönyörű Kárpátokban, épp a te támogatásod által. Meghívunk, hogy jöjj és örvendj együtt velük, miközben ugrálnak a trambulínon, röplabdáznak, vagy fociznak. Figyeld meg művészi képességeiket festés vagy gyurmázás közben! Megtapasztalhatod, hogyan fogadjak el Jézus Krisztust megváltójuknak a csodálatos örömezenet hallgatása közben, és hogyan változik meg az életük! Megláthatod, hogy Isten hogyan válaszol imáitokra!”

A felhívásra 6 testvérnő fejezte ki vágyát, hogy meglátogassa a tábor 2008 szeptemberében. A Hospice és Down-kóros gyerekek, valamint látáskárosult gyerekek vettek részt ekkor a táborban szüleikkel és ápoló személyzettel együtt. A következő jelentés az

angliai Gloucestershire-i Jill Tugwell nyugalmazott ápolónő tollából van:

„Nagyon szívélyes fogadtatásban részesültünk: finom étellel vártak, megmutatták a szobáinkat ahol innivaló és üdvözlő kártyával vártak. Nagyon jól aludtunk a hosszú út után, és vasárnap reggel korán keltünk. Szép, verőfényes napra ébredtünk, és a Hargita pompában ragyogott. Reggelizés közben találkozhattunk a gyerekekkel, szüleikkel és gondozóikkal, aztán csatlakozhattunk hozzájuk a reggeli áhítatra, amit a kápolnában tartottunk. A brassói fiatalok vezették az áhítatot, és Veress Ernő lelkipásztor beszélt Jézusról, a Világ Világosságáról. Nagy élmény volt látni a feszülten figyelő arcokat az éneklés és az üzenet hallgatása közben.

A hét folyamán a Központ megtekintésére is sor került, így láthattuk a befejezett és az épülőfélben levő épületeket. A kápolna nagyon csodálatos, a melléktermek pedig nagyon hasznosak a különböző tevékenységekre. Azonban észrevettünk egy nagy szükségletet is: egy felvonó nagyon sokat segített volna a fiataloknak, akik le és fel hurcolták a kerekesszékekben ülő mozgássérülteket. Nagyon aggódtunk miattuk, hogy ne történjen senkinek semmilyen hátgerinc-sérülés.

A Bárka (a volt istálló átalakított és felújított épülete) és az Ében-Háezer (idősek részére épülő otthon) sokat

fejlődött és imádkoztunk azért, hogy ezek az épületek rövidesen kerüljenek állandó használatba.

Ugyanakkor figyelemmel kísérhettük a gyerekek tevékenységeit is. Csatlakozhattunk hozzájuk a szórakozásban, játékokban, versenyekben és kreatív tehetségeik kibontakozásában az alkotás során. Nagyon nyilvánvaló volt,

hogy a bábokat mindenki kedveli!

Figyelmesen hallgatták a bibliai történeteket és énekeltek az énekeket. A fiatalok nagyon ügyesen előkészítették mindent

és nagyon képzettek voltak arra, hogy segítsenek a gyerekeknek önbecsülésük növelésében, valamint tehetségeik kibontakozásában. A személyzet is nagyon kedves volt hozzájuk.

A Hargita Keresztyén Központ egy nagyon szép, csendes és békés helyen van, ahol Jézus szeretete vesz körül mindent. Úgy tapasztaltuk, hogy nagyon szép és értékes munka történik itt, a szükségben lévő gyerekek és családjaik számára. Áldjuk az Urat ezért a központért és imádkozunk, hogy ez a munka továbbra is folytatódjon az Ő nevében.”

Fordította: Tóth Ibolya

Fotók, fent: id. Veress Ernő látássérült lp. szól a nemlátó és gyógyíthatatlan gyerekekhez. Lent: gyógyíthatatlan beteg gyerekek a Hargita Táborban, 2008. szeptemberében. A felvételeket Borzási Gyula lp. készítette.

A lelkipásztor: a változás eszköze az igehirdetés által (2Kir 4,38-41)

Az előadás lelkipásztorok előtt hangzott el. A könyv, amelyben a szöveg megjelent, az igehirdetők segédkönyve. Ezért talán nem túlzás, ha **igehirdetőinket a változás** lehetséges eszközének tekintjük.

A Magyar értelmező kéziszótár szerint az eszköz lehet valamely művelet elvégzését lehetővé tevő-, vagy valamely cél elérésére segítségként felhasználható tárgy, személy vagy módszer. Jelen esetben a személy a lelkipásztor, a módszer pedig az igehirdetés. A lelkipásztor és az általa végzett igehirdetés tehát olyan eszköz, amelyek által változás történhet a gyülekezetben és a világban.

Persze, beszélhetnénk tárgyokról is, vagy anyagi eszközökről, amelyeket az igehirdetés szolgálatában használunk (mint: terem, erősítő berendezés, hangszerek, kisegítő felszerelés), mert ezek hiánya is akadály lehet annak a változásnak, amelyet az igehirdetéssel szeretnénk elérni. Most mégis inkább a személyről, vagyis az igehirdetőről és a módszerről, vagyis magáról az igehirdetésről kell szó legyen, mint a változás eszközeiről.

Kell-e változás? Történhet-e változás a lelkipásztor által? Hála Istennek, sokan jutnak megtérésre, Jézus Krisztusba vetett élő hitre minden évben körülöttünk: Annak ellenére történik ez, hogy vannak, akik nem veszik komolyan azt, hogy szomszédjaik, barátai, kollégáik, ismerőseik valaha is hitre juthatnának... Csak elméletben hiszik, hogy Isten megváltoztathat embereket, a gyakorlatban nem. Pedig az Ige ugyanolyan vonzó és igaz! A Szentlélek munkálkodik! A változás tehát megtörténhet. Ennek a változásnak előidézésére Isten az ő igéjét használja fel. Így lesz az igét hirdető lelkipásztor a változás eszköze egy vallásilag és kulturálisan sokszínű világban, egy erkölcs nélküli társadalomban, ahol az individualizmus és a kilátástalanság teret hódított magának.

Társadalmi és kulturális vonatkozásban az igehirdetés a kommunikáció egy idejétmúlt formája. Az igehirdetéssel szemben ellenséges a közhangulat, mert az emberek a televízió (és kompjúter) rabjai. A tekintéllyel szemben is ellenségesek, a szavakkal szemben pedig bizalmatlanok. Pedig az igehirdetésen múlik az emberek hitre jutása, a gyülekezet és az egyes emberek lelki egészsége. A gyülekezet az igehirdetés által él, növekszik és szaporodik. Nélküle

elerőtlenedik és kihal. „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Mt 4,4) Az ige hirdetése tehát nem opcionális, hanem létkérdés.

Talán nem mondok új dolgot azzal, ha megállapítom, hogy az igehirdetés az egyik legtitokzatosabb dolog. Amikor a szószékre lépek, még nem tudom, hogy mi fog történni. Az igehirdetés után újra és újra meg kell lepődnöm, néha kellemesen, néha kellemetlenül. Néha úgy gondolom, hogy csodálatos prédikációt fogok mondani, és kiderül, hogy gyenge volt! Máskor, amikor fáradtan, sok egyéb munka után, félig készületlenül úgy érzem, hogy nem vagyok méltó arra sem, hogy odaálljak a szószékre, akkor kiderül, hogy az alatt a prédikáció alatt Isten hatalmasan munkálkodott!

Az igehirdetés egy kimondhatatlanul nagy felelősség. Ennek hiánya miatt alakult ki az a kaotikus állapot, ami a mai igehirdetést jellemzi. Jakab figyelmeztet, hogy „*ne legyetek sokan tanítók*” (Jak 3,1). Nem az a baj, ha egy-egy gyülekezetben a megtérés után mindjárt tanítók lesznek, hanem az, ha nem érzik ennek felelősségét. Pál apostol azt mondja: „*mi módon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek?*” (Róm 10,15) Más szóval, az igehirdetésre szóló elhívás egy nagyon komoly dolog, és ezt főleg mi kell érezzük, akik valljuk, hogy erre Istentől való elhívásunk és a gyülekezettől kapott küldetésünk van. Pál apostol, a nagy prédikátor azt mondja a korinthusiaknak, hogy „*erőtlenység, félelem és nagy rettegés közt*” jelent meg közöttük (1Kor 2,3). Miért? A nagy felelősség miatt, ami reá nehezedett. Érezte azt, hogy tőle függ a változás Korinthusban, ő a változás eszköze, egy olyan változásnak, amit az igehirdetés által fog megvalósítani.

Három görög szóban foglalható össze az, amit az igehirdetésről és igehirdetőről, mint a változás eszközeiről mondani szeretnék. Ez a három szó a *logosz*, az *ethosz* és a *pátosz*. Ezek az igehirdetés tárgyát, alanyát és módját próbálják magyarázni.

A változást eredményező igehirdetésnek mindenekelőtt **logosza**, igéje, mondanivalója kell legyen. Nem járha-

Fotók: Sz.

tunk úgy, mint az az igehirdető, aki több mint egy félórát beszélt már, de még mindig nem derült ki, hogy miről...

Azonban a **logosz** hitelét veszti, ha nincs **ethosz**. Ez alatt az igehirdető erkölcsi életét, jellemét, alapelveit és hitelveit, családját és egyéb kapcsolatait értjük. Ugyanis, ha valaki vizet prédikál, de bort iszik, akkor annak a prédikációnak nincs hitele, mert a palást vagy a felavatás önmagában nem ad tekintélyt a szavaknak.

Logosz és ethosz egymástól elválaszthatatlan. De ez még mindig nem elég, mert **pátosz** is kell! Vagyis olyan lelkesedés, olyan tűz, olyan buzgóság, amely a üzenet átadásához kell, hogy az olyan erővel hasson, hogy változást idézzon elő. Nekünk, szent ethosszal rendelkező lelkipásztoroknak olyan pátosszal kell prédikálnunk a logoszt, mint akik hisznek abban, amit prédikálnak!

Elhangzott a romániai magyar baptista lelkipásztorok találkozóján a Hargitai Táborban 2002. augusztus 28-án. A szöveg megjelent a szerző *Homiletika – Az igehirdetés alapjai* c. könyvében.

Borzási István lp. Szilágyperecsen

A szalárdi öregotthon újdonságai

Sikerült állami támogatást megnyerni erre az évre is, meghosszabbítani az öregotthon akkreditálását újabb három évvel és folyamatban van egy uniós pályázat írása – erről tudósítottunk a januári Szeretetben.

Mit jelentenek a Filadelfia szalárdi öregotthon eme újdonságai? – Február 10-én a szerkesztőségben beszélgettünk Dr. Pardi Benjámin Attila kuratóriumi elnökkel és Gere Árpád kuratóriumi alelnökkel.

A Filadelfiának otthont adó kastély kert felőli látképe

Dr. Pardi B. Attila válaszai:

– Az állami támogatás és az akkreditálás összefonódik egymással, érdekes a történetük. 2005. őszén dokumentációt készítettünk az öregotthon akkreditálásához. Épp a Bihar megyei Munkaügyi Igazgatóságnál jártam a megfelelő papírokért, amikor azt az információt kaptam, hogy ha már akkreditálva lennénk, részesülnénk állami támogatásban.

Nemsokára a Munkaügyi Minisztérium honlapján egy olyan információt találtam, mely szerint akkor is kaphatunk állami támogatást, ha még nem vagyunk akkreditálva, ha az ehhez szükséges teljes dokumentációt elküldjük a pályázattal együtt. Októberben a kuratórium tagjaival napokat-heteket dolgoztunk reggeltől-estig, a több száz oldalas dokumentációt sikerült elkészítenünk és elküldtük a pályázattal együtt, így kaptunk legelőször támogatást 2006-ban.

Mikortól kapták meg az akkreditálást és mit jelent ez?

– 2006-tól indult a különböző szociális intézmények számára országosan az akkreditálás és a Filadelfia még abban az évben meg is kapta. Ez most 2008. december 31-én járt le. Az újabb dokumentációt eddig a dátumig kellett leadnunk. Örömmel mondhatom, hogy újabb három évig van működési engedélyünk. Az akkreditálás azt jelenti, hogy az illető szociális intézmény megfelel az érvényben levő törvényeknek, amelyek szabályozzák, hogy milyen körülményeket kell biztosítani a gondozottak számára.

Szabványba foglalja a szükséges személyzetet is, például, ha nincs orvosi asszisztensünk, vagy szociális munkásunk, akkor nem felelünk meg, vagy ha nincsen pszichológusunk. Ezen utóbbi tisztségeket mi csak önkéntesekkel, vagy rész munkaidőben foglalkoztatottal tudjuk biztosítani.

Az állami támogatásnak is vannak feltételei?

– Igen, és ezek is elég szigorúak. Évente kell kérvényeznünk, és nem biztos, hogy megkapjuk minden évben. Október 31-ig kell a Munkaügyi Minisztériumhoz beküldeni egy körülbelül száz oldalas dokumentációt, amely többek között tartalmazza az intézmény részletes költségvetését. Annyit szeretnék még elmondani, hogy ez a támogatás kb. a mi költségvetésünknek a 8-10 százalékát fedezi.

Bihar megyében csak néhány ilyen jellegű alapítvány kap támogatást, ez azt is jelenti, hogy rendben vannak a Filadelfia dolgai?

– Az nem fordulhat elő, hogy ne legyenek rendben. Az öregotthon finanszírozását az első évben havonta jöttek ellenőrizni. Aztán amikor látták, hogy a támogatást teljes mértékben a gondozottakra költjük el, akkor ez a kontroll ritkult. Az, hogy találnak javítani valót, az egyértelmű, mert az ember nem tud tökéletes munkát végezni, viszont a célban és az irányban nincs semmi, amit ők megkérdőjeleztek volna. Jelenleg a költségvetésünket havonta, vagy negyedévenként bekéri a Munkaügyi Igazgatóság. Ők ugyanis

reális képet kívánnak látni arról, hogy mi tényleg teljesítjük a vállaltakat, és az ő támogatásuk mellett a mi saját részünket elő tudjuk teremteni.

A Filadelfia 3. újdonsága a készülő uniós pályázat. Miről szól ez a terv?

– Azt szokták mondani: „a jelen sem könnyű, de a jövő még nehezebb lesz”. A standardok 2012-től szigorodnak, elképzelhető, hogy lesz olyan öregotthon, amelyek nem kap működési engedélyt. Ez kihívás számunkra is, lépünk kell, bővítenünk, ahhoz, hogy egyáltalán létezhessünk. Erről bővebben Gere Árpád testvér, az Európai Unió projekt vezetője tud mondani.

Gere Árpád válaszai:

– Onnan szeretném folytatni, amit Pardi testvér az előbb említett, hogy 2012-től változnak az öregotthonok működési feltételei. Erről, hogy miként fogunk ezeknek megfelelni, már jó ideje komolyan gondolkozunk. Eközben szereztünk tudomást egy uniós támogatási programról, és felvettük a kapcsolatot a kolozsvári ügynökséggel, akik a mi régiónkért felelnek. Kiderült, hogy ez a lehetőség nemcsak polgármesteri hivatalokra, közintézményekre vonatkozik, hanem olyan szociális otthonokra is, amelyeket alapítványok vagy egyházak működtetnek. Ez az uniós projekt azért nagyon jó, mert a támogatás összegéhez képest az önrész viszonylag kicsi. A maximális összeg, amit meg lehet pályázni, és amelyre úgy tűnik, hogy nekünk szükségünk van ahhoz, hogy céljainkat elérjük, az 3 millió 500 ezer lej.

A SZALÁRDI ÖREGOTTHON (folytatás)
Mi a határideje a pályázat leadásának?
 – A pályázatot 2008. január elsején írták ki, és érvényes öt évig, tehát 2013-ig, viszont a pályázatokat a beérkezések függvényében bírálják el. Információink szerint, ha sikerül leadni ez év júliusáig, akkor jók az esélyeink, de ezután a dátum után már nagyon csekély, mert a pénz elfogy.

Vannak-e buktatók?

– Amíg nem váltunk tulajdonosokká az öregotthonnál, addig nem is lehetett szó arról, hogy pályázzunk. Tavaly októberben, hogy a Barch-kastélyt a szövetség megvásárolta, akkor tudtuk elkezdni a pályázat megírásához szükséges dokumentációk beszerzését. Aztán kiderült, hogy ez történelmi emlékmű. A Művelődési és Egyházügyi Minisztériumnak a helyi hivatala ismertette velünk, hogy mivel ez történelmi emlékmű, nem lehet úgy hozzányúlni, hogy a méreteit és a kinézetét változtassuk. Tehát elképzeléseinknek új irányt kellett szabnunk. Azt a megoldást találtuk, hogyha lefelé és felfelé terjeszkedünk, alagsort készítünk és beépítjük a tetőteret, akkor elérhetjük a kitűzött célokat. A megnövekedett komfort mellett a gondozottak számát is felemelhetjük 40-re.

Hogy haladnak az engedélyek beszerzésével?

– A műépítész már megcsinálta a három szintnek az elosztását (szobák, vizesblokk, konyha, étkezők) minden olyas-

mire, amelyek szükségességesek, hogy 2012 után is működni tudjunk. Aztán mivel ez egy régi épület és történelmi emlékmű is, szükséges egy szakvélemény egy tervező-építész részéről, amelyből kiderül, hogy mit és hogyan lehet csinálni. Amikor ez megvan, akkor tud nekifogni a statikus mérnök, hogy megtervezze az épület struktúráját. Ha ez is kész, akkor lehet nekifogni az esettanulmányhoz, és csak azt követően a pályázat írásához. Persze, még lehetnek buktatók, nem fogunk megállni a buktatóknál, hanem mindent megteszünk annak érdekében, hogy a pályázatot megírjuk.

Ha majd sikerül a felújítás, mit jelent ez a közösségünk számára?

– Az ingatlan területe 490 négyzetméter, és hozzá tartozik még közel másfél hektár terület. A geológiai vizsgálatokból kiderült, hogy ez egy nagyon stabil épület. Eltelt több mind 100 év mióta létezik és nincsenek rajta repedések. A statikus mérnök és a geológus elcsodálkozott, hogy egy ilyen régi épület ilyen jól áll. Tehát ha rendbe lesz téve és a szabványoknak megfelelően felszerelve, valószínű, hogy az értéke a vételi ár többszöröse lesz, és a romániai magyar baptistáknak egy olyan létesítményét

A szalárdi öregek otthonát működtető Filadelfia Noom Alapítvány kuratóriuma: Dr. Pardi Benjámin Attila (elnök), Zeffér Csaba (titkár) és Gere Árpád (alelnök). Mindhárman tagjai a nagyvárad belvárosi magyar baptista gyülekezet bizottságának.

képezi, amely a karitatív munkában hosszú távon is biztosítja azt a célt, amire elindítottuk még a '90-es évek elején.

Pardi tv. kiegészítése:

– Hadd említsek itt egy nagyon fontos ténytet. Az állami támogatásnak, de az akkreditálás elnyerésének, vagy meghosszabbításának az egyik feltétele, hogy érvényes bérleti szerződéssel rendelkezünk, vagy tulajdonosai legyünk az ingatlanok.

2008-ban szorítóba kerültünk, a bérleti szerződésünk lejárt, de tulajdonosai nem voltak az épületnek. Ha nem jött volna létre a vásárlás az októberi hónap folyamán, elvesztettük volna a 2009-es állami támogatást, sőt a további lépéseket sem tudtuk volna megtenni.

Kérdezett: Szilágyi László

Köszönetnyilvánítás a Filadelfia Öregek Otthonából

A szalárdi öregotthon vezetősége megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik 2008-ban felajánlották a személyi jövedelem adójuk 2%-át. Név szerint nem tudjuk őket felsorolni, mert a Bank nem közölhet ilyen adatot. Azzal a reménnyel vagyunk, hogy ebben az esztendőben még többen fogják kihasználni ezt a lehetőséget.

Ha tehetjük, mondjuk el másoknak is. Köszönjük!

Pénzbeli adományok: id.Kulcsár Imréné 200 lej, Meleg Barna (Nagyvárad) - 100, Nagy Vincze (Tamási) - 200, Csepei Rozália (Szilágysomlyó) - 20, N.N. (Nagyvárad) - 100, Hoble János (Micske) - 50, Várad Emma (Szentjános) - 50, Mihály Rozália (Arad) - 20, Szabó Sándor (Bihar) - 600, H.B.Mission USA - 443 lej, Erdő Zoltán (Csömör, Mo.) 50.000 ft, Fazakas Mihály (Nagybánya) 200 euro, Nagy Zoltán (Várad) 50 lej, Szigyártó András (Várad) - 100, N.N - 150 lej, id.Eszes Imre (Szentjános) - 100, N.N 2.000 ft, Csömöri és Cinkota

Gyülekezet (Mo.) karácsonyi csomag és 100.000ft, N.N (Nagyvárad) 150 lej, Eszes Imre (Szentjános) - 200, Szilágyi Dezső (Szentjános) - 100, Antal Dezső (Szentjános) - 100, Lakatos Károly (Püspöki) - 100 lei, ifj. Elek Gyula 500, Bálint Kálmán (Szatmár) 80 lej.

Élelem és termény, egyebek: Sebestyén Géza (Félegyháza) árpa, Popovici Valentin (Kapfenberg) - termény, Fülöp Tiberiu (Margitta) - élelem, bihari gyülekezet - termény, Lukács Gyula (Szentimre) - élelem, szilágyperecseni gyülekezet - termény, szatmárnémeti női kör - élelem, püspöki gyülekezet - karácsonyi csomag, szentjánosi gyülekezet - karácsonyi csomag, rogeriuszi gyülekezet - karácsonyi csomag, Rácz Károly (Püspöki) - élelem, Gáspár Margit (Perecsen) - élelem.

Zsolt 106:2-3

A Filadelfia gondozottai, alkalmazottai és vezetősége nevében:
Mierluț József (2009. február 4.)

Kalifornia és Texas

– Mások, máshol a szolgálatot hogyan gyakorolják? –

Isten végtelen kegyelméből életemben először Amerikában járhattam a múlt év végen és a megkezdett év elején. Ott él nagyobbik lányom, Hajnalka, akinek a férje Troy, a Stocktoni Kínai Baptista Gyülekezet angol tagozatának lelkipásztora. Több mint két évvel ezelőtt a jó Isten megajándékozta őket első gyermekükkel, aki egy rendkívül eleven és szép kislány, neve Eloise. Most találkozhattam vele másodjára, ami óriási örömet jelentett. A szüleivel és vele töltött négy hét élménydús volt. Inkább Kaliforniában néztünk szét egy kicsit, meg átugrottunk Texas államba is.

Úgy alakult, hogy először a vejem gyülekezetének a kórház-misszióját tekintettem meg Stocktonban. Hetente bibliaórát tartanak minden érdeklődő számára. Az ebéd-szünetet használják fel rá. Elsősorban az ott dolgozók jelennek meg rajta. Létszámuk 4-8 között változik. Vejem, Troy végigkérdezi őket időszerű örömről és szükségükről, esetleg barátaik megpróbáltatásairól. Az elhangzó válaszokról jegyzetet készít, ami alapján hangosan imádkozik minden témáért. Azután következik az igetanulmány Isten különböző ígéreteiről. Ezzel kapcsolatosan egy oldalas jegyzetet oszt szét. Pár bevezető igever és mondat után kérdések sora következik. A kérdésekre mindenkinek szabad sorban válaszolni, bárki kérdezhet. A végén, aki akar, egyenként imádkozik. Mindez kb. 30-40 percet vesz igénybe.

A Stocktoni Kínai Baptista Gyülekezetben minden összejövetelen megkérdezik, hogy ki az, aki életében először van jelen, ki hívta, kivel jött. Bátran felállnak és elmondják. Aztán a többi vendégre is hasonlóan rákérdeznek. Mindeniket megtapsolják. Alkalmaik elején lehetőséget is adnak arra, hogy a megjelentek közül mindenki mindenkit köszöntsön kézfogással. Van hozzá bőven helyük a nagy teremben. A közös énekeket többnyire állva éneklük. Énekaruk csak egyenruhás fiatalokból áll. Minden adakozás előtt hangosan imádkoznak a begyűjtők. Az adományait olyan kis zacskókba teszik, melyek nyílásába kézfejük jól befér. Az említett zacskók színe változik aszerint,

Fiatalok a Stocktoni gyülekezetből

hogy a helyi gyülekezet vagy a szövet-ségük szükségükre gyűjtenek.

Minden istentiszteletük végén kivetítik a gyülekezetük missziós látását. Azt az egész közösség hangosan elmondja. A kiscsoportos foglalkozásokkor a megfelelő leckéről készített jó minőségű DVD-ket tekintenek meg. Amiket én is láthattam, Izraelben készültek, a tanulmányozott események helyszínén. Külön-

Hajnalka csoportos igetanulmányt vezet

böző oda vonatkozó festményeket, rajzokat, mozaikokat is bemutatnak. A látottakat megbeszéljük a csoportban, hogy a következő héten miként alkalmazzák, azt sokoldalúan megtárgyalják. Pillanatnyi állapotuknak megfelelően imádkoznak. Minden vasárnap szeretetvendégséget tartanak. Én is megkóstoltam főztjüket, de nem tudom, hogy mit ettem. Egyik-másik gyülekezeti tag 70-80 km távolságról jár az összejövetelekre. A gyülekezet saját parkolójába 60 kocsi fér el, mégis néha túl kicsinek bizonyul. Gyakorolnak házi imaközösséget is. Ilyenkor mindenki imádkozik mindenkiért. Majd egy

hatalmas pizzát is elfogyasztottunk közösen.

Alkalmunk volt részt venni egy nagyobb méretű ifjúsági találkozón is San Joseban. Néhány szállodában kapott szállást a több mint 2.500 résztvevő. A fiatalokat felnőttek is elkísérték, és végig ott is maradtak velük. A szállodák elé egymás után álltak be a különböző gyülekezetek autóbuszai, mikrobuszai, oldalukon a közösségek nevével. Eledeleink, hűsítőink java részét otthonról hoztuk hűtőládákban. A foglalkozásokat a város kulturális központjában tartották. Ott két nagy és több kisebb méretű termet béreltek. Az egyik nagy teremben voltak a fő foglalkozások minden résztvevő számára. A másik nagy méretű teremben szabadidős foglalkozásokra, hívó könyv, CD, DVD és emléktárgy árusításra került sor, autogrammok is lehetett kérni az előadóktól. A kisebb méretű termekben a felnőtt kísérők számára tartottak szabadon választható tanításokat: a lelki szolgálat és a házasság egyensúlyáról, Isten vezetéséről, kreatív igetaniásról, stb. Mindenkinek adtak nyomtatott tájékoztatót a teljes programról és a kisebb előadásokról is, ha megjelentünk azokon. Figyelem felkeltőként hívó rockegyütteseket hívtak meg. Többünknek Charlie Hall, dicsőítésvezető Krisztus központú, mélyen átélte, megtérésre serkentő, hitet erősítő éneklése tetszett. A hatalmas ifjúsági kórus egészen klasszikusan énekelt. A konferencia összefoglaló címe volt: Több mint elég... Will Snipes meggyőződéssel beszélt a szentségről egy egész este. Chris Simning, bár hátrányos helyzetű a hangképésznél, a

helyváltoztatásnál, a tápcsatornáját illetően, mégis hitelesen beszélt Krisztus elégséges voltáról, az Ő békességéről. Felszólítására több mint 400-an mentek előre, de másnap körülbelül 130-ról mérték azt mondani, hogy döntöttek Jézus mellett, és kb. 35-ről, hogy megújult. Tudomásunkra hozták már az elején, hogy senkinek sem szabad csellengnie a városban késő este, mert a rendőrség bekíséri az ilyeneket az őrre és értesítik szüleiket meg lelkipásztorukat. Mindenki betartotta e szabályt.

El Pasoban, a Kálvária nevű angol gyülekezetben ért a karácsony. Ezelőtt 8 évvel kezdte el plántálni a lelkipásztor. Mostanra több mint 500 tagja van. Viszont énekkaruk kicsi. Eleinte házaknál gyűltek, később sátrat vásároltak és abban voltak télen is. Nemrég építették kellemes és kényelmes imaházukat. Családias légkör uralkodott az összejövetelen, a résztvevők szeretettel és örömmel üdvözölték egymást. Különös figyelmet tanúsítottak a csonka családok felé.

Az alhambrai imaház belülről.

Majd résztvettünk egy farmon rendezett karácsonyi partin. A szervező az anyatársam volt, aki meghívott több mint 40 olyan személyt, akik kedvelik a lovakat, ugyanis ő is gondoztat vagy 30 arab lovat. Kötetlen beszélgetésekkel, étkezéssel töltöttünk több órát. Szóba került Isten emberi életet átalakító munkája is. Odafigyelnek egymás szükségére, felekezeti hovatartozástól függetlenül. Ilyenkor hívják meg az ismerősöket a házi bibliatanulmányokra. Ezek után többnyire elfogadják a meghívást. Távozásunk előtt anyatársam megajándékozott egy könyvvel, ami arról szól, hogy hogyan érhetjük el a nem hívőket az evangéliummal.

Magyar baptista imaház Alhambrában.

Többször is hívott telefonon Szabó István testvér Chicagoból. Sajtó kiadványainkról érdeklődött, és jelentős adományt, 750 dollárt küldött a Szeretet és Üdvözet támogatására.

Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy lehetőséget nyitott magyar testvérekkel is

találkozni. Ez év elején az Alhambrai Magyar Baptista Gyülekezet lelkipásztorának vendégei lehettünk. Bár abban az időben Novák József testvér felesége és lánya Magyarországon tartózkodott, mégis szívesen fogadott, akkor is, ha egy nappal hamarabb érkezünk a megbeszéltnél. Jókat és nyíltan beszélgettünk egyéni, családi, gyülekezeti és szövetségi kérdésekről. Testvérünk meglepő otthonossággal mozgott a konyhán.

Ők is minden vasárnapra gyülekezeti értesítőt sokszorosítanak. Ez a programon kívül tartalmaz egy heti vezérfonalat, éneket, egy rövid verset, buzdítást imára, közléseket, meg az évi célkitűzésüket (amire az imaházban kivetített nagy 5-ös szám emlékeztet) és a havi ünnepeket névsorát.

A gazdasági válság ellenére Istenben kívánnak reménykedni. A gyülekezet tagjai kb. akkora területen laknak, mint

Magyarország. Van olyan 94 éves testvérnő, aki maga vezeti kocsiját az összejövetelre, noha messze lakik. Igetanulmánnyal kezdtük a vasárnapot, amire az ebédlőben került sor (közben testünket is erősíthettük). A témában igen jártas volt a tanulmányt irányító dr. Szenohradzki János testvér, akit később orgonistának is megismertem. Tetszett Szin Anna tartalmas szavalata, Novák Benjámin átélt bizonyágtétele. Úrvacsorát Hunter Vadász János és Novák József lp. osztott. A gyönyörű napsütésben még szebb volt az amúgy is igen tetszetős imaház belseje és külseje egyaránt. Az udvarán gazdagon gyümölcsöző narancsfá áll. Néhány szót válthattam Erdélyből elszármazott családokkal is, köztük özv. Héthalmi Páth Károlynéval. Szeretevendégség következett ízletes magyar ételekkel. Majd lassan ki-ki hazafele indult, búcsúzkodás után mi is.

A maradt napokban meglátogattuk a híres Yosemite Nemzeti Parkot. Mérédek sziklák lábánál, hatalmas fenyők között szembejött velünk a tél. Majd több kedves kínai család meghívásának tehettünk eleget.

Január 16-án békességben és biztonságosan megérkeztem Aradra. Jó volt betekinteni gyermekeimnek és az amerikai hívő embereknek életébe. Az ő kihívásai sok mindenben másak, de talán elmondható, hogy nem könnyebbek mint a mieink. Úgy tapasztaltam, hogy a mai időben még több bölcsességgel és Istenre való figyellel kell járnunk.

Vass Gergely lp.
Arad-Belvárosi gyűl.

Február 1-én, vasárnap búcsúzott a szatmárnémeti baptista gyülekezet **Erdei Kálmán**né, szül. Gyöngyösi Margit Erzsébet testvérnőjétől, akit életének 82. évében szólított haza az Úr.

Temetésén, a ravatálnál Szűcs Sándor lp. testvér hirdetett ígét a Tábita feltámasztásáról szóló történet alapján (Csel 9,36-42), majd a sírnál Vékás Zoltán lp. testvér a Jn 11,25-26 („*En vagyok a feltámadás és az élet*”) valamint a Fil 3,20-21 („*Nekünk a mennyben van polgárjogunk*”) alapján hirdette a vigasztalás ígét. Szépen szolgált a gyülekezet énekkara és fúvószenekara. A család gyászában osztozott a gyülekezet nagyszámú tagsága és az ákosi roma gyülekezet küldöttsége.

Testvérnőnk 1920-ban született Siófokon, református család első gyermekeként. A második világháború után édesapját a Szamos Vízügyi Igazgatósághoz helyezték, így került a család Szatmárnémetibe. Margit testvérnőnk itt tért meg és itt ismerte meg Erdei Béla Kálmán testvért, akivel 1948-ban, Izrael állam megalakulásának évében kötötte össze életét. Amikor a határok lezárultak, szülei és négy öccse visszaköltöztek Magyarországra, ő pedig férjével itt maradt most már Romániában. Az Úr 4 gyermekkel, 4 unokával és 2 dédunokával áldotta meg őket és azt az örömet is megkapták, hogy minden gyermekük az Urat szolgálja.

Margit néni, amíg ereje engedte, aktív tagja volt a gyülekezetnek, szolgált az énekkarban, női körben, a harmóniummal, volt a gyülekezet pénztárosa és végezte a gyülekezet könyvelését, amíg nem volt Szatmárnémetiben lakó lelkipásztorunk. Férjének támasza volt a szolgálatban. Áldott legyen az Úr Jézus Krisztus, „*aki az Ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket*”! **iff. Erdei Béla**

Több éves betegség után február 2-án kísértük élete utolsó útjára a nagyszalontai temetőben **özv. Kovács Lajosné**, született Erdei Eszter testvérnőt, aki 78 évet kapott Teremtőjétől. Ebből családi

körben 48 évig éltek együtt férjével. Az özvegyi fátlyolt 2004-ben öltötte magára, amikor férjét hazaszólította az Úr. Családi életüket Isten 2 gyermekkel és 2 unokával ajándékozta meg. A temetés napján ravatálánál fia, unokája, a népes Erdei család, a rokonság, a nagyszalontai gyülekezet tagjai, szomszédok, ismerősök vettek részt. Leánya, aki külföldön él családjával együtt, a földrajzi távolság miatt nem vehetett részt a gyászszertartáson.

Testvérnőnk egészségi állapota élete utolsó éveiben romlott, amit fia hűséges gondozása révén türelemmel viselt.

A gyászistentisztelet Kovács Gyula lp. imájával kezdődött, majd Boros Gyula testvér, – mindketten a nagyszalontai gyülekezet lelkipásztorai – Jn 5:24 verse alapján szólt a gyászoló gyülekezethez. A sírkertben Ghita Mocan lelkipásztor román nyelven nyitotta meg a gyászistentiszteletet, majd Kovács testvér a 73. Zsoltár alapján vigasztalta a család tagjait. A nagyszalontai gyülekezet énekkara is alkalmi énekekkel szolgált. Szűcs Attila testvér záróimájával a gyászistentisztelet véget ért. Elköltözött testvérnőnkől a feltámadás utáni boldog találkozás reményében búcsúznak gyermekei, unokái, testvérei és a rokonság.

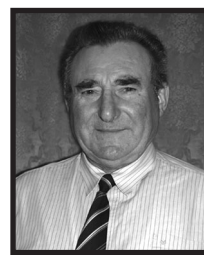
Emléke élni fog közöttünk. **A.F.**

Az év első napjaiban gyászistentiszteletet tartottunk Györgyfalván, ahol **Jaskó Miklós** testvért temettük el, aki a faluban a legidősebb férfi volt. Testvérünk 91 évet kapott az élet Urától, akit hűségesen szolgált hosszú időn keresztül, mint

gyülekezeti előljáró és igehirdető a györgyfalvi gyülekezetben. Életének utolsó időszakában Urunk megvédte a nagyobb fájdalomtól és a végelgyengülés állapotából szólította el január 5-én. A temetés január 7-én volt, amikor a háznál a vigasztalás üzenetét Bálint Pál a gyülekezet lelkipásztora szólt az 1Móz 25:7-11 alapján. A sírnál Máté Miklós, a gyülekezet volt lelkipásztora szolgált a Jel 20:11-15 alapján. Egy összevont ének és fúvószenekar is szolgált, amelynek a tagjai Kolozsvárról, Kiskapusról és Lónáról jöttek el a temetésre. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot. **B.P.**

Január 29-én hirtelen halállal az Úrhoz költözött 72 évesen **Módi Katalin**, aki Szilágyszentkirályon született és ennek a gyülekezetnek hűséges tagja volt 30 éven át. 1972-ben súlyos betegség által szólt hozzá az Úr és megértette, hogy nem elég a vallásos élet, hanem ha meg akar gyógyulni, el kell fogadnia az Urat. Ezt forgatta szívében és 1978-ban egy evangélizáción Veress Ernő lp. szolgálata által Isten megérintette szívét, és Judit lányával együtt áadták szívüket az Úrnak. Az ő ragaszkodása Istenhez hűséges és imádkozó élete, szeretete Isten, a család a gyülekezet iránt megmarad emlékeinkben. Temetésén Budai Lajos lp. a Mt 11:25-27 alapján hirdette a vigasztalás ígét „*Igen, Atyám, mert így volt kedves te előtted*”. Ezt követően Módi Miklós helybeli lelkipásztor a Jn 13:33-38-ból buzdította a hátramaradt három testvért: „*egymást szeressétek, amint én szerettelek titeket*”. A sírkertben Budai Lajos lp. az 1Kor 15:42-43 alapján szólt a feltámadás reménységéről. A legforróbb vágya az volt, hogy a nagyobbik fia is családjával együtt ismerje meg az Urat, de sajnos ezt már nem láthatta meg. Mennyei Atyánk vigasztalását és gondviselését kívánjuk a hátramaradt családjára és gyülekezetére. A mi Urunk töltsé be azt az úrt, amit elhunyt testvérnőnk maga után hagyott! **Somogyi Judith**

A mennyei Atya 2009. január 13-án, életének 67. évében, hirtelen szólította haza **Nagy András**t. 1941. augusztus 3-án született Kémeren. A somlyói asztalos iskola elvégzése után

Vajdahunyadra költözött, ahol a baptista gyülekezet tagja lett és asztalosként dolgozott. 1967-ben vette feleségül Fazakas Juliannát, akivel 42 évig élt kiteljesedett házasságban. Isten három gyermekkel és öt unokával ajándékozta meg őket. Szilveszterkor nagy örömben volt együtt a család, hirtelen távozása mindannyiunkat megdöbbentett.

Szívünkben mély fájdalommal, de lelkünkben azzal a megnyugvással búcsúzunk, hogy Isten karjaiban pihen, Istennel és emberekkel megbékélve távozott Ahhoz, aki egyik kedvenc énekének szavával „*neki többet ér, mint bármi más*”.

A temetésen Albert István Zsolt paptamási lelkipásztor, Hada Gligor vajdahunyadi román pünkösdi lelkipásztor, Máté Miklós nyugalmazott ügyintéző lelkipásztor és Csontos József vajdahunyadi pünkösdi lelkipásztor hirdette Isten vigasztalását a Lk 13:22-30, a 2Thessz 2:16-17 és a Zsolt 55:23 alapján magyar és román nyelven. A sírkertben Claudiu Amariei vajdahunyadi pünkösdi diakónus is szolgált, a magyar baptista és pünkösdi gyülekezetek vegyeskarával és a román pünkösdi gyülekezet énekkarával együtt. „Sorsunk az elválás, hitünk a viszontlátás” – állt a feleség koszorúján. Mindazok, akik szerették és tiszteltük őt a viszontlátás reménységében élünk tovább. **A gyászoló család.**

A szilágyperecseni gyülekezet tagjai közül négyen költöztek az örök hazába az utóbbi időben

2008. december 5-én **özv. Báka Piroska** testvérnő temetésén vettünk részt, aki 78 évet élt. A gyászos háznál ígét hirdetett Borzási István lelkipásztor a Lk 2:25-35 alapján, tolmácsolva az újszövetségi Anna múltjának, jelenének és jövőjének vigasztaló üzenetét. A sírkertben Zsid 13:14-15 az örök lakásunkra terelte figyelmünket. Az istentiszteletet Balla Béla helyi diakónus testvér vezette.

Alig tíz nap elteltével, december 14-én újra temetésre gyűltünk össze: **Józsa András** testvérünknek az Úr 74 évet adott. Ezúttal a háznál Jn 11:33-34-ből szólott az Ige. Az Úr Jézusnak fontos szavai hangzottak el Lázár sírjánál: az első, „*Hová helyzetétek őt?*” mutatja, hogy az Úr együtt érez az övéivel. A második, egy parancs: „*Vegyétek el a követ!*” Ez a cselekedetben megnyilvánuló hit szükségességét mutatja. A harmadik, az Úr Jézus hálaadó imája a nyitott sír előtt emlékeztet arra, hogy semmi sem fontosabb az Atyával való közösségnél. A negyedik, a felszólítás: „*Lázár, jöjj ki!*” – ami mutatja Jézus hatalmát a halál felett. Szavára a holt is feltámad: Neki engedelmeskedni kell, és engedelmeskedni lehet. Végül, a Lázár megoldozására vonatkozó utasítása arról szól, hogy a feltámadottak képesek megállni saját lábukon. Élet van bennük! A temetőben Jel 20:12-15 alapján az örök életünket meghatározó könyvekről volt szó: az Élet könyve, a cselekedeteink könyve és a könyvek könyve. Az istentiszteletet a gyülekezet elöljárója, Józsa Sándor testvér vezette.

Január 18-án **ifj. Boncikai János** hirtelen való, megrendítő távozásának hírére gyűltünk össze a családi házhoz. Alig 37 évet élt. Favágás közben, az erdőn érte az agyvérzés, és ezzel együtt a hívó szó. A koporsó mellett ott sírt Irma, a gyászoló özvegy, és a két édesapa nélkül maradt gyermek, Evódia és Márk. De szólott a megtérésre sürgető szó is, Mt 24,42-44 és Ám 4:12 alapján. Ugyanakkor, a temetőkertben Jób 19:25-ből a pátriárkának síron is túllátó hite és meggyőződése vigasztalt minket. Az istentiszteletet Balla Béla helyi diakónus testvér vezette. Az árvák és özvegyek Istene vigasztalja meg a gyászolókat!

Február 13-án **Darabont Márton** testvért 71 év után, a betegágyon érte a hazahívó szó. A családi háznál 1Jn 1:1-2:2 alapján olyan kijelentésekről volt szó, amelyek Isten gyermekeinek életében érvényesek, a kijelentett feltételek mellett: nekünk jogunk van bizonyosságot tenni, közösségünk van Vele és nincs bűn mibennünk, mert az Úr Jézus megtisztított. Ezékiel száraz csontokat életre keltő próféciaja (Ez 37,1-14) nekünk is azt üzent, hogy Isten népének nem vészett el a reménysége: Él az Úr, aki mindezt ma is megteheti. Az istentiszteletet Józsa Sándor testvér, a helyi gyülekezet elöljárója vezette. *Borzási István*

Szeretett édesanyánkat 2008. december 9-én szomorú szívvel kísértük utolsó útjára a radnóti baptista temetőben.

Kántor Juliánna (szül. Bordi) Héderfáján látott napvilágot 1913. november 18-án. Nővekedésének időszakában kezdődött el Isten gondoskodó szeretete által Maros megyében a baptista misszió. 18 évesen ő is elfogadta az Úr Jézus Krisztust és alámerítkezett.

1932-ben házasságot kötött Kántor Istvánnal. Házasságukat öt gyermekkel áldotta meg az Úr. Átéltve a 2. világháború szörnyűségeit, sok szenvedés, nélkülözés, megvetés részesei voltak, de türelemmel és áldozatkészséggel végezték életük napi teendőit egy olyan faluban, ahol jó ideig nem volt más baptista család. 1990 februárjában özvegyen maradt, 58 éves házasság után, és így lett a radnóti gyülekezet tagja.

Hirtelen jött betegsége, de a haza hívó szó nem találta készületlen. Utolsó pillanataiban a „Jézus ölében bizton hajtom fejem le én” ének szövegét elrebegve hunyta le szemét. A gyászistentiszteleten Kelemen Sándor (Marosvásárhely), Máté Miklós, Dóczi György (Kibéd) és Szűcs Ottó Benjámin lelkipásztor szolgált igei üzenettel. Szeretettel és kegyelettel őrzi emlékét öt gyermeke, menyei, vejei, 11 unokája és azok családjai, 17 dédunokája, a gyülekezet tagjai és az ismerősök.

Gyermekei: Bertus, Annus, Juliska, János és István.

Példás türelemmel viselt, hosszú mozdulatlan állapotból hívta haza az Úr megfáradt hűséges szolgáját **Deák Imre** testvért a szentimrei gyülekezet elöljáróját, aki 28 évig állt a közösség élén. Elköltözött testvérünk 75 évet kapott az Úrtól. Hűséges, lelkipásztort megbecsülő, tiszteltudó szolgatárs volt. A gyászistentisztelet napjára, január 16-ra a természet ünneplőbe, szép fehérbe öltözött.

A háznál és az imaházban tartott istentiszteleten ifj. Szabó Mihály lelkipásztor hirdette az ígét a nagyszámú hallgatóság és rokonság előtt. „Nem azért gyűltünk itt össze – kezdte beszédét a lelkipásztor testvér –, hogy a gyászolókkal együtt szomorkodjunk és sírjunk, hanem inkább azért, hogy hálát adjunk Istennek és dicsérjük őt elköltözött testvérünk szolgáló életéért”. Továbbá az 1Tim 4:6-8, valamint a Dán 12:1-3 versei alapján hangsúlyozta: a hűséges szolga fénylő csillag ebben a sötét világban, neve be van írva az életnek könyvébe, és része lesz az igazak feltámadásában.

A nyitott sírnál Szilágyi Zsigmond testvér, a nagyváradi betlehemi gyülekezet diakónusa szólt vigasztaló szavakat. A helyi gyülekezet tagjaiból és a vendégekből álló énekcsoport sok szép énekkel erősítette a vigasztalás hangulatát.

Az Úr vigasztalja meg a megsebzett szívüket.

ifj. Sz. M.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782, e-mail: rmbasz@rdslink.ro

Elnök: Gergely István. *Felelős szerkesztő:* dr. Vass Gergely. *Szerkesztők:* Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Hargita Tábor – 2009

VISSZATEKINTÉS ÉS HÁLAADÁS

Szeretettel meghívjuk egy közösségi alkalomra, a táborba, azokat a személyeket, akik a Hargita Keresztyén Táborban dolgoztak 1991-től kezdve, az építkezések idején: kőművesek, ácsok, segéd munkások, belső munkások (villanyszerelők, víz és központi fűtés). Úgyszintén, azokat is, akik a tábor működése óta szolgáltak, több mint egy hónapot különböző beosztásban (konyhán, tanításban, szervezésben).

Programtervezet:

Érkezés a táborba: *szeptember 11. péntek délután*

Regisztráció: 14:00-17:00

Vacsora: 18:00-19:00

A kápolnában: 20:00-22:00 dicsőítés, beszámolók, hálaadás

Villanyoltás: 23:00

Szeptember 12. szombat

Ébresztő: 07:30

Reggeli: 08:30

A kápolnában: 10:00-12:00 dicsőítés, áhítat, igeszolgálat

Ebéd: 13:00

Délután szabad idő

Vacsora: 18:00 – 19:00

A kápolnában: 20:00 – 22:00 istentisztelet, biznyságtételek

Villanyoltás: 23:00

Szeptember 13. vasárnap: részvétel a székelyföldi gyülekezetek hálaadó napján.

Részvételi díj a két napra személyenként: 90 RON

Jelentkezni lehet az alábbi címen:

Hargita Keresztyén Tábor, Borzási Gyula, igazgató
Sos. Ciucului, Km 106, 535800 Vlăhița, Jud. Harghita
Mobil: 0735 500 008, E-mail: borzasi@hargitacamp.ro
Jelentkezési határidő. 2009. július 31.

További információért forduljanak id. Erdő Endréhez az alábbi címen : andrewerdo@crossnet.hu

ERDŐ ENDRE, BORZÁSI GYULA

A GYEREK- ÉS IFJÚSÁGI HETEK PROGRAMJA

A Szeretet februári számában részletesen közreadtuk a Hargita Tábor nyári programját. Most újra közöljük az egyes turnusok dátumait, kiegészítve azzal az újdonsággal, hogy már ismertek az ifjúsági hetek felelősei is.

- június 15-23: 1. gyerekhét (7-14 évesek)
- június 25-júli. 3: 2. gyerekhét (7-14 évesek)
- július 6-14: 3. gyerekhét (7-14 évesek)
- július 16-24: tinihét (13-15 évesek)
- július 27-aug. 4: 1. ifihét (15 éven felüliek)
szervezi: Borzási István
- augusztus 6-14: 2. ifihét Zene7 (14 éven felüliek)
szervezi: Mike József
- augusztus 17-25: 3. ifihét (15 éven felüliek)
sporthét

A táborozás feltételeiről és a táborozási díjak támogatásáról előző közleményünkben részletesen olvasható.

A jelentkezéshez, vagy a támogatás igényléséhez szükséges lapokat, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot le lehet tölteni a tábor honlapjáról (www.hargitacamp.ro), igényelhetők a Szövetség székhelyén és a Tábor igazgatójánál is. A jelentkezési lapot, az előleget és a támogatást igénylő űrlapot a táborba kell küldeni (*cím a mellékelt hirdetésben*).

Az első építők között. Fotó: Hatos Sándor

Bogdándon új imaház épül

A bogdándi gyülekezet csupán hét taggal rendelkezik, ennek ellenére úgy láttuk, hogy szükséges egy új imaház építésébe fogunk. A régi imaház falai megrepedtek, a tetőszerkezet meggyengült, nem láttuk érdemesnek felújítani.

Weston-super-Mare-ből, a miltoni baptista gyülekezetből évente egyszer ellátogatnak hozzánk testvérek, akik anyagi támogatást ígértek az imaház építésére, amit aztán el is küldtek. Ezzel a kezdeti segítséggel indultunk el az építésben. Az infláció miatt azonban, az épület sokkal többbe kerül, mint ahogy azt két évvel ezelőtt gondoltuk.

Isten gondviselését megtapasztaltuk az építkezés alatt. Nagyon jó árban vásárolhattuk az építkezési anyagot, a munkálatokért nem kellett sokat

fizetnünk, és voltak testvérek, akik az Úr nevében díjtalanul is dolgoztak.

Az angliai adományon kívül még 32.000 lej folyt be más forrásokból.

Jelenleg 19.000 lejjel vagyunk mínuszban, és még kb. 40.000 lejt van szükségünk, hogy meg tudjuk nyitni az új imaházat.

Örvendünk, hogy az Úr eddig megsegített bennünket és imádkozunk azért, hogy rendelje ki a szükséges anyagiakat az imaház befejezéséhez. Kérjük a testvéreket, imádkozzanak értünk és így legyenek társaink ebben a szent munkában. Kicsiny gyülekezetünk munkájának befejezésére anyagi segítséget is szívesen fogadunk.

Isten áldását kívánjuk mindazok életére, akik bármilyen formában segítségünkre voltak, vagy lesznek! „És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére” (Fil 2,11).

Fekete Csaba lp. Hadadnádásd